

Орган Лемковского Союза.

Выходит в каждый четверг.

Редакция и администрация в Крынице. — Адрес „Лемко“ Крыница.

Всіх читателєй, котры не вплатили ище пренумераты, просиме выровнати якнайскорше рахункы.

Уж вышол с печати иллюстрованый **Календар „Лемка“** на 1936-ый рок.

Ціна одного календара выносит **50 гр.** При замовленях 10 календарей оплату почтову платит редакция.

Пренумерата в краю:
30 грошей місячно,
80 „ квартално
1-50 „ полрочно,
2 зл. рочно.
В Америкі: 1 пол. рочно.
В Чехословакии:
2 коп. місячно, 10 коп. полрочно,
20 коп. рочно.
Ціны оголошень:
Ціла сторона 120 зл., 1/2 стор.
оны 60 зл., 1/4 стороны 35 зл.,
1/8 стор. 20 зл., 1/16 стор. 10 зл.;
оголошеня малы за 1 мм. 20 гр.,
в тексті 30 гр., перед текстом
40 гр. При місячном и доліщом
оголошеню значна знижка.
Контó чековє Нр. 404.155.

Вырок в ділі убийства бл. п. мин. Пєрацкого.

В понеділок, дня 18. т. м. Суд Окружный в Варшаві оголосил вырок в ділі 12-ох членов Организации Украинских Националистов (О. У. Н.), виновников убийства министра Внутренних Діл, бл. п. ген. Бронислава Пєрацкого.

Суд признал всіх оскаржєных выновными во всіх точках оскарженя и засудил их на кару: 1) за тото, же належали до О. У. Н. и 2) за помоч при доконаню убийства и вызначил им лучну кару.

Сут засуджєны:

На кару смерти: Стефан Бандера, Николай Лебедь и Ярослав Карпынец. В виду оголошеной амнистии кару смерти замінєно пожизненным вязником.

На кару пожизненной вязницы: Николай Климышин и Богдан Пидгайный.

На кару 15 літ вязницы и утрату прав на 10 літ: Дария Гнатковска.

На кару 12 літ вязницы и утрату прав на 10 літ: Иван Малюца, Роман Мыгаль и Евгений Качмарский.

На кару 8 літ вязницы и утрату прав на 10 літ: Катарина Зарицка.

На кару 7 літ вязницы и утрату прав на 10 літ: Ярослав Рак и Яков Чорный.

По оголошеню выроку суд отчитал мотывы и простанне основанє выроку, в котром сконстантовано, же непосредным убийцом єст жиющий заграицом Григорий Мацєйко. Был он однак лем сліпым орудєм преступленя, котре сорганизовали и помогли выконати оскаржєны с Бандером во главі.

С фронту италиянско-абисынского

Дожджи утрудняють боеву акцию.

Уж от перешло тыждня падаєт в цілої полночной части Абисынии великий дождж. Видно, начал ся там час весняных дожджей, котры барз рідко в том часі падають.

Тым дожджом тїшат ся сильно абисынскы газдове, котры надіють ся, же через тоты дожджи будут мати додатковы зборы, але иначе принимат тот дождж италиянске воєнне начальство, котре уважат дождж за допуст Божий, котрый перешкаджат в предприняту якоїнебудь боевой акции.

Положенє абисынской армии уллучило ся значно. Дожджи розмочили дороги и зробили их нездатными для чолгов и змоторызованой армии, але для босых абисынских воєвников не творят жадной трудности. Отряды тых воєвников организують напады на италиянскы войска и задають им значны шкody на позициях, чим приспорюють италиянскому начальству не мало клопоту. Штобы охоронити ся перед тьма небезпечными нападами, италиянскы летчики мусят быти все на ногах, штобы по одержаню вїстей о приближаючом ся абисынском отряді, стартовати безотложно и бомбардовати абисынскы отряды.

Але тото не дуже помагат, бо переважно перед прилетом аероплянов, абисынцы счезають без слїда в знаном собі терені, а до того бомбы газovy не выряджають страт, бо падаючи на розмоклый терен, або совсем не експлюдують, або выбухають так глубоко в болотах, же газ не може выдобыти ся на верх.

На полночном фронті

в окресности міста Макалє положєнє италиянов єст барз тяжке. Місто єст с трох сторон окруженє абисынскими силами и кто знає, ци италияны не будут мусити

цофати ся, штобы отділы войск италиянских, находячи ся в том місті, не отрізано от головных сил. На тот терен звернена єст тепер увага обох воєющих сторон.

На полудневом фронті,

где руководит италиянскими силами ген. Грацияни, положєнє италиянской армии єст также тяжке. Дошло там до килькох новых боев, в котрых початково италияны перемогли абисынцев, але в резултаті абисынскы войска выперли италиянов с занятого нима терену. Віроятно тепер головну акцию воєнну має ся переводити на фронті полудневом и там стягають тепер свои силы так италияны, як и абисынцы.

Бунт против Совітов во вєходной Сьбири.

От килькох дней ціла вєходна Сьбир от озера Байкальского аж до Владывостока єст опанована повстанчим рухом против совітской власти.

Перший случай выразного бунту мал місце в околиці озера Байкальского, где тамтешны хлопы не выдали жаданого от них „депутата“ хлібного.

До збунтованого округа выслано нарочну слїдчу комиссию в асыстї великого отділа тайной совітской полиции:

Случай тот стал ся кличом до бунту, котрый скоро росширил ся на терен цілої вєходной Сьбири. Як доносят газеты, в многих боях убито до тепер понад 500 люда.

Выроки смерти выдає ся масово и бунтовчиков не стріляєт ся, але убиват при помочи труючого газу.

Церков ци концертова салья.

Долго страдала церков на Лемковщині под українським напором. Владыкы за-были о том, што они поставлены пастырамы для цілої паствы греко-русского обряда и в послідных 40-ох літах начали постепенно, але послідовательно церков украинизовати. Населенє Лемковщины ставило той украинизации найсильнійший отпор и для того переумысли Владыкы не цофали ся перед жадными средствами, штобы лем загнати людей до украинского кошара.

До чого довела полтыка в церкви, всі знаме и дотепер тото видиме. Народ, обуреный до глубины души всіма мытарствами украинской пропаганды, глядал выхода в переході до православия, в отступничестві от церкви и в основаню розличных сект.

И долго треба было страдати, бороти ся, протестовати и просити, покаль тоты, котры перед Богом и людьми за судьбу церкви отвѣчают, дознали ся и переконали ся што дальше так быти не може и высвободили Лемковщину спод власти переумысли, украинского епископа и утворили с ней окрему администраційну одыницу, установляючи для ней Апостольского Администратора.

Загал лемков отдохнул с чувством отрады. Надіял ся, што часы украинского насильства, нахальства и провокации минули и не вернут ся. Надіял ся, што церков отыскат свой божественный облик, што стане ся том тихом пристаньом, в котрой наболівша и споневѣрана душа лемка буде могла успокоити ся, буде могла злучити ся с Богом и набрати сил до борбы о тяжкый хлѣб насушный.

Але за скоро понадіял ся всього того наш лемко, бо поза украинським переумысли епископом, котрого позбыл ся при Божой помочи, остали на Лемковщині украинскы священники. Тоты в перший момент по отлученю от переумысли епископского престола притихли, однак оказало ся, што притихли лем прото, штобы сориентувати ся, куда вітер віє.

А надіяли ся нового вітра, бо преця власть над духовенством греко-русского обряда на Лемковщині обнял Апостольский Администратор Д-р Василий Масцюх, человек, котрого перед назначенєм поборювали всі украинскы партии и газеты и котрый в першом своем пастырском посланю (сторона 16) сказал так: „Ныні мира, спокою у Вас найдорозши мои краєне нема. Специальною програмою мого діланя єст так Вас найдорозши мои краєне повести, штобы Вы осягнули для своей совѣсти, для своего почуваня для своей души мир, покой”. — Але дакотры украинскы егомосці вже перестали числити ся с тым, што церков на Лемковщині мала стратити характер агитацийной трыбуны и начинают гуляти по давному.

В послідных часах доходят нас вѣсти, што в місті Сяноці, в кількох церквах сяноцкого повіта, в Пантній и Боднарці горлицкого повіта, горстки росполитыкованых и сфанатызованых авантюриков при и по церковных богослуженях співають світскы политычны гимны и пісні а передовсем пісню: „Боже єдыный великий нам Украину спаси!”

Тяжко выказати и ствердити, што отно-

сительны украинскы егомосці сами накланяют своих заушников до такой провокации руского лемковского загала, бо крук крукови ока не выдзьобат, а егомосці засланяют ся тым, што они в том не виноваты, бо они не кажут тото співати. Однак не забывайме о том, што священник єст господаром в церкви и має право в ділах богослужбных и обрядовых давати порученя и заказы, котры вірны мусят перестерегати.

В селах найвеще сукраинизованых єст ище по крайной мірі половина а и веще руского населеня, котре нияк не хоче слухати украинскых политычных гимнов, бо поперше ненавидит того, а по друге, хоче в церкви молити ся Богу а не полтыковати.

Співати в церкви можна лем такы молитвы, котры сут предписаны нашим старинным богослужбным уставом, або такы, котры припадают до души всім вірным, а не можна співати и змушати других до слуханя таких пісень, котры подабают ся лем одной частині вірных, а дразнят и провокуют других. Всякий може в церкви молити ся о тото, што лежит єму на сердци, але по тихы, бо оден молит ся о здравє своих дітей, другый о упокой душ своих родных, третій молит ся за Русь, а ктоси за Украину, але если каждый с них схоче голосно молити ся и співати свою молитву, то выйде с того такый заколот, што церков буде подобна не на дом молитвы, а на дашто инше.

Бо если одному ци пару провокаторам вольно днеска співати якуси молитву за Украину, то завтра могут співати „Мы гайдамакы”, позавтра „Різал тато сойку”, а тоты, котры не хотят и чути о Україні, могут таксамо добре співати „Пора за Русь”.

И ту мусят сказати свое слово тоты, котрым добро церкви лежить на сердци и котры сут поставлены пото, штобы завести лад в церковных ділах Лемковщины. И дивує нас, што власть церковна дотепер не заняла якого ясного и здецыдованого становиска, хоц знаме, што жалобы на тото провокаційне поведенє до Апостольской Администрации давно внесены.

Ци жде Апост. Администрация, штобы народ сам начал боронити ся перед том провокаціом.

А оборона тота може выйти лем на шкоду ділам церкви, бо, або рускы лемкы в отвѣт на украинску провокацію начнут співати в церквах свои рускы патриотычны світскы пісні, або, не хотячи оскверняти церкви и робити с ней концертову салья, пойдут там, где дотепер утекали перед украинизаціом церкви.

Велика рекляма для емиграційной комедии.

В попередном числі нашой газеты Лемко помістили мы допись под назвом „Емиграційна комедия”, в котрой описано всі „похожденя” наших емиграційных агентов. Додатково доносиме нашим читателям, што в числі 49. львовской газеты „Земля и Воля” с 29. грудня 1935. помещено допись под тытулом „Организация селяньства Лемковщины”.

В дописи той доносят, што емиграційны союзники С. Дуркота недопущены „в послідном моменті” на собранє Лемко-Союза собрали ся в другом місци и по выслуханю рефератов С. Дуркота, Ю. Гальковича и Т. Пелячика рішили: 1) выслати привѣт американскому Лемко-Союзу, а высказати порицанє, то значит нагану, краєвому Лемко-Союзу, бо єго николи не создавали селяне 2) настояти перед властями над затверженєм кооператыва для справ емиграции в Сибир 3) требовати у властей назначеня до рускых сельских школ рускых учителей.

Для установленя правды мусиме зазначити по перше, што не в послідном моменті всім приклонникам емиграційной акции сказано, што в собраню Лемко-союза участвовати не будут, лем упереджено их о том пару дней скорше ище в Крыниці, с чого выходит, што именно они хотіли заскочити Лемко-союз своимидемонстраційными внесениями на собраню, — по друге, што акцію о рускых учителей вел и веде Лемко-Союз от часу своего основаня не лем посредством ухваленя резолюций на случайных собраниях, але через высылку делегаций до куратории и мемориялов заосмотренных сотнями подписей с цілых повітов.

Нас совсем не дивує, шго основателі емиграційной комедии шлют поклон в сторону американо-Лемко-Союза, а нагану в сторону нашу, бо боячи ся откровенно поклонити ся Сталину и всім жидовским комисарам, мусят кланяти ся по крайной мірі тым, котры на американской землі удостоили ся лизати лапу Литвинову; и не дивує нас, што не знают они, кто основал краєвий Лемко-Союз, бо их до того мы свідомо не приглашали и не допустили.

Нас дивує лем того, што „Земля и Воля” так сквапливо печатат привѣты для американо-Лемко-Союза и „порицаня” для краєвого Лемко-Союза, бо не так давно секретар О-ства им. М. Качковского во Львові и перший заступник председателя Р. С. О. Симеон Цебыринский выступил явно и рішительно против американо-Лемко-Союзу и єго руководителям на общем Собраню членов Р. С. О. отбытом дня 25. грудня 1934. р., а цілый львовский штаб годил ся с єго словами. Присутны на том собраню „емиграційны агенты” не мали смѣлости спротивити ся словам Цебыринского в очи, але за то по повороті на Лемковщину скликали собранє до Поворожника и там назвали льовску газету „Землю и Волю” за газету не служащу интересам нашего народа, а под адресом г-на Цебыринского внесли оклик: „ганьба!”

В рок погодивше тот сам львовский штаб позвалят печатати своим органам слова признательности американо-Лемко-Союзу и слова наганы для краєго Лемко-Союза. Доправды цікава и непонятна для нас послідовательность.

Сміхотворный само-обман.

Попало нам в руки случайно число 43. газеты „Украинский Бескид”, в котрой на начальном місци напечатана статья под тытулом „Сумни роковины”.

Содержанє статі таке: День 14. листопада найсумнійший в украинской истории, бо сего дня подняли украинцы бунт против

власной Украинской Державы Гетманской а „Гетьмана всей Украины, Павла Скоропадского проголосили ворогом народу” и завдали смертний удар украинской державности, котра по словам истории, написаной профессором Дорошенком, бывшим министром той украинской державы, была так могуча, што вже в першом року свого существованя мала мати по проєктованому бюджету в доході пят миллиардов, триста чотырдесят шест миллионов семсот тридцет пят тысяч карбованцов, а карбованец вартостьюм ровнал ся двом швайцарским франкам. И такую державу провалили сами украинцы, бо Владимир Винниченко змовил ся с большевиками, втягнув в „зрадницьку акцию” несвідому патриотычну украинску молодеж и подняли „национальне повстання” а конец был такий, што володаром Украины стал большевик Раковский.

Автор с роспуком питат: „де булиби украинці ныні по сімнайцятьох роках, колибы Українська Гетманська Держава до ныні удержалась?”

Прочитавши всьо тото в „Украинском Бескиди” мимоволі застанавляме ся над тым, ци пишут тото люды о дітинячой фантазии, котры не знаючи стану річи, несвідомо фантазуют, ци вытравны блягеры, котры свідомо баламутят загал своих читателей,

Всім, котры были дорослыма людьми в 1917. р. и котры хоч кус безсторонно слідили за событиями, знане єст такє:

Коли власть в России захватили большевики, начали вести в Брест-литовском переговори с Германиом и Австриом над заключеньем сеператного мира.

И на том брестлитовском конвентиклю на приказ побідоносной над большевиками Германии и Австрии порішено утворити самостоятельну украинску державу.

Понеже утворенє той украинской державы не было выслідом народной волі и народных змагань, лем выслідом волі германского и австрийского империялизма, для того згоры знало ся, што тота сотворена німцами „Самостийна Украина” буде мала лем назву самостоятельной державы, а в дійстности буде німецьком кольониом.

Двоюку ціль мали німцы на найблизшой меті, творячи „самостийну Украину” а то полтыичну, штобы ослабити большевиков и господарчу, штобы из той „Самостийной Украины” черпати соки для примераючого голодом німецького великана. А штобы той німецькой кольонии не надавати такого облика, як мали всі німецькы передвоєнны кольонии афрыканскы и штобы не ставяти во глвві той новой кольонии губернатора німца, бо преця діяло ся всьо тото на очах Европы, для того назначили німцы для той кольонии гетмана и то не шваба, лем Павла Скоропадского, а тот, забавивши ся в володара державы, поименовал собі министров, понятно лем таких, на котрых згодили ся німцы.

И начала ся смішна а заразом и никчемна забава.

Гетман Павло Скоропадский со своима министрами печатал цілы стырты карбованцов и гривен, укладал бюджеты для цілой Украины, выдавал манифесты и универзалы, а німцы и австрийцы обсіли цілу Украину своима дивизиями, котры досягли аж до Ростова нДону и вывозили с цілой занятой области до Германии и Австрии всьо, што лем дало ся забрати.

Так под охороном німецьких багнетов существовала тота „Украинска Гетманска

Держава несполна цілый рок, бо до листопада 1918. р.

Пнше „добродій” Дорошенко, а за ним повтарят „Украинский Бескид”, якы то бюджеты укладали собі украинскы министры и яку вартость мал мати карбованец в супоставленю с швайцарским франком, але ани словом не згадуют о том, што и тота вартость карбованца и всі тоты бюджеты были лем на папері — всьо тото было лем проєктоване, было мріом, котра ся ани в сотной части не сполнила. Карбованец николи не мал жадной вартости и на территории той Украинской Гетманской Державы народ дальше торговал и принимал заплату лем давныма рублями.

В послідных днях паздерника 1918. с гуком начал ся валити войсковый фронт Австрии и Германии так на западі, як и на Балканах, в Германии возникла революция, а Австрия зразу розлетіла ся протягом двох-трох дней.

Понятна річ, што німецькы и австрийскы дивизии, котры стояли на землях Кыєва и Полтавы и подперали трон ясне-вельможного пана гетмана, заворушили ся и начали промышляти не над судьбом гетмана и Украинской Гетманской Державы, а над тым, як бы с цілыма головами выйти с краю, котрый дотепер рабовали.

Тож упадок той славной Украинской Гетманской Державы пришол сам собом, бо с хвильом, коли німцы и австрийцы начали паковати свои торнистры, то уж счезла тота сила, котра создала и держала тоту нибыто державу. И аж в хвилі, коли німцы и австрийцы перестали интересовати ся том державом, выползли Винниченко, Семен Петлюра, Шаповал и инши. Они устранили ясне-вельможного гетмана с его министрами и сами утворили так звану Директорию, до котрой вошли Винниченко, Петлюра и Швец. Они подняли власть, котра лежала посеред дороги, котру никто не охранял, бо не было ани полиции ани войска, заняли пuste опорожнене по німцах и австрийцах місце для того, бо не было никого иншого, котрый хотіл бы полакомити ся на обняте власти.

Так адже панове спод гетманско-бескидского прапора, тота ваша держава упала не наслідком бунту со стороны самых украинцов, лем упала сама от себе як падат всьо, што не має якоїси опоры и висит в воздуху, упала для того, што німцы, котры ю утворили мусіли отойти.

Для бурсы в Горлицах.

В дальшом тягу пришли с помочом нашой бурсі в Горлицах пожертвованями в провиянтах и грошах слідуочи села:

1). Гвоздянка, пов. Ряшев — 15.23 зл. а то: о. Я. Миревич — 2 зл. по 1 зл.: И Коваль и Г. Сас; по 50 гр.: М. Чурчак, И. Радзыняк И. Чурчак, В. Чурчак и С. Радзыняк; решта дробны даткы.

2). Усте Руске пов. горлицкого, збор г. Ромця — 12.50 зл., а то: по 2 зл.: Т. Войтович, А. Гумецкий, и А. Вислоцкий; по 1 зл.: И. Ромцьо и В. Вахновский; по 50 гр.: В. Малецкий, О. Ромцьо, В. Прусак, М. Пупчак, А. Ковальчик. Н. Криницький, Гр. Гамбаль, Анна Рогоц (Климковка) и И. Лабуда (Блихнарка).

3). Квятонь, пов. Горлицы, чит. им. М. К. — 2 фуры дров. Привезли г. В. Прусак и г. М. Салый.

4). Перегримка, пов. Ясло (другый раз) — фуру картофель (ок. 10 м.) и горох. Отставил до Горлиц о. сов. М. Мышковский.

5). Вапенне, пов. Горлицы — 2 фуры дров. Збором занимали ся: П. Колтко, О. Пыж, Гр. Присташ, С. Бубняк, а привезли: М. Прокопчак и П. Пыж.

6). Петро Дутка. заст. войта с Лося — 1/2 сяга дров.

7). Анна Евусяк, Лосє — 1/4 сяга дров. Выділ бурсы складат свою глибоку и сердечну благодарность так жертводателям як и организаторам зборов. „Бог запласть” вам вшиткым.

Выділ Общества
Руска Бурса
в Горлицах.

К о м у н и к а т.

Заряджена декретом с дня 14. листопада 1935. Дн. З. Р. П. Ч. 82. поз. 504. обнижка коморного в домах, подлягаючих законуви о охороні льокаторов належит ся уж с силы самого декрета и не єст зависима от згоды властителю дому.

По отчисленю от плаченого за місяц листопад 1935. основного коморного 15%, взглядно 10% належит так обнижене коморне вплатити або непосредно, або, если бы администрация недвижимости не хотіла принять коморне, присылати почтом.

В случаях спору в ділі высоты коморного покликаны сут до выдання рішеня суды.

Староста:
Д-р Л а х.

Зміна приписов о выданю карт роверовых.

Повітове Староство повідомлят, же в найблизшом часі змінят ся основно приписы о выданю роверовых карт и тоты приписы будут обовязоваты от 1. квітня 1936 р.

В звязи с тым, особам, котры мают важны карты роверовы на 1935 рок, не буде ся выдавати карты на 1936 и карты роверовы с 1935-го будут уважаны яко важны до 31. марта 1936 р.

Понеже новы приписы о выдаваню роверовых карт введут значны льготы для маючих роверы, прото лежит в интересі посідаючих роверы и не маючих роверовых карт на 1935 р. вздержати ся с ужитєм роверов до 31. марта 1936 р.

В случаю жаданя будут выдаваны карты роверовы до дня 31. марта 1936., с тым, же особы, котры достанут тоты карты, не понесут новых выдатков в звязи с уживанєм роверов до конца 1936 року, по появленю ся нового зарядженя.

Новый Санч, дня 7. січня 1936.

Староста:
Д-р Л а х.

ПОМІЩАЙТЕ
ОГОЛОШЕННЯ
В ГАЗЕТІ „ЛЕМКО”

Што чути в світі.

Париж: Французский амбасадор в Берлині сказав німецькому секретарю стану Бильову, же обсажене німецьким войском території Надренської Франція буде уважати за порушене льокарненського укладу и выдаст відповідні заарядження воєнні.

Москва: Литвинов має скликати до Москви с'їзд всіх амбасадорів и послов совітських с держав найважніших для заграничної політики совітської. Причиною скликання такого с'їзда мають бути труднощі на міжнародному терені в звязи с нефортуном формою пропаганды Коминтерна за границю.

Литвинов хоче таким способом запропостувати против системи приміняної Коминтерном, а в першій мірі против Дмитрову.

Криваві розрухи комуністичні в Полудневої Америкі. Недавно доносили про о здавленню кривавою революцією в Бразилії, котру як ся пак оказало — викликали комуністи.

Також доносили про сорванню отношень між республікою Уругвай и Совітами. Посол совітський в Уругваю на жадане уругвайського правительства мусил виїхати с Уругваю, бо доказано, же с Уругваю виходили всякі указання относячі ся до комуністичної діяльності в Полудневої Америкі.

Тепер дошло зас до кривавих розрухів в Аргентині, где штрайкуючі горники и робітники дали послух комуністичним агітаторам и порвали ся до борби с поліцієм и войском. В кривавих боях згинуло понад 50 людей, а перешло 200 було тяжко ранених.

Також в республіці Венесуели дошло до кривавих розрухів, викликаних комуністами. В цілому краю вибухли штрайки, докрано численних нападів на поїзди и розривано залізні дороги. В звязи с тим переведено много ревизій и арестів. Публічне мніє домагат ся ліквідацій комуністичних партій и рішительних зааряджень правительства. Завязала ся там також патріотична організація, котра на власну руку побороє комуністичних агітаторів. Нововибраний президент Венесуели оголосил стан воєнний, заказуючі розрухову пропаганду под угрозом кары смерті або тяжкої в'язниці.

Всяди звертають увагу, же штрайкуючі в висше вычислених республіках мають велике число оружя, што свідчит, же революту приготівляно от давна с великим накладом гроша. Всі сут мнія, же фонди штрайков и суми на вооруженє робітників дала централа комуністична.

В Калифорнії (Америка) в Сан Бернардино перебили перед кількома днями найдолший на світі тунель. Тунель тот перебили пото, штобы ним перепустити воду с ріки Кольорадо до безводної полудневої часті Калифорнії. Тунель єст долгий 29 км. и не має собі ровного на світі. Найдолший залізничий тунель веде через гору Симпльон в Швайцарії має 19 км. долготы, другий через гору Готарда 14 км. и Монт-

Сени 12 км. Роботи над новим тунелем мають бути окончены до літа того року.

В Фельзе-Чолька на Венгрії завалила ся церков в часі богослуженя, коли в ней было полно людей. С треском завалила ся повала и серед людей повстал великий перелолох. Священнику удало ся успокоити людей, котры шмарили ся до дверей. Чотыры особы потолкли ся тяжко. Решта дознала легких потолчень.

В Уругвай, в місцевості Сан Рамон мал місце цікавий случай, котрый заинтересовал живо ученых. Именно в одной хвилі начал добывати ся с землі густий дым, котрый утворил велику хмару, а пак в місці, откаль виходил дым, отворила ся земля, котра была так розгріта, же всі рослины на пространстві 100 метрів с'углили ся.

Выслана на місце поліція ствердила тот факт, котрого причину старают ся выяснити учены.

Во Франції переслала Француска Академія одному купцові 20000 франків нагороды за 12-ту дітину. Не достал он однак тых грошей, бо зарекуировал их податковий уряд за незаплачены податки. Против тому внес купец рекурс, а коли и того не помогло, заскаржил податковий уряд до суду. Не знати, як закончит ся справа, але видно, же податковы уряды сут всяди одынаковы.

Заручил ся 116 раз. В Америкі єст новий рекорд. Рекорд тот добыл собі торговельный агент Мак Алістер, котрый заручил ся 116 раз.

В часі своїх подорожей робил знакомства с дівчатами, заручал ся и вылуджал от них гроши. 116 раз удало ся єму того, аж наконец попал ся, прирекаючи супружество дівчині, котру уж раз ошукал.

Алістер достал ся до ареста и втотчас зголосило ся аж 116 ошуканих ним невіст, котрых он сам не памятал. От ошуканих невіст вылудил он великы гроши. Найдено у него 14 милиона долларів. Алістера засудили на 6 літ в'язниці.

Трагедія бывшего полковника. В Севастополі мала місце печальна історія. Жителям Севастополя был знаний 70-літний старец Норман, котрый ходил за прошеным хлібом. Недавно старец вышол на улицу в мундурі полковника царской гвардії. Бракла єму лем шабля, вмісто котрой припял собі дідовський костур. Череди дітей и старших окружила старца и бавила ся єго коштом. По хвилі появил ся поліціант, штобы росогнати толпу.

Коли Норман увиділ поліціанта, станул на смирно и зарепортовал: „Ваше величество! Гвардейський полк заявляє покорнійше, што явил ся на парад под начальством своего полковника”.

Не подлежало сомнію, што Норман єст ненормальный. Лікары оrekli, што он єст умственно хворий але безопасный для окруженя. Нормана отослано до дому, забрано єму лем мундур. Занято ся єго минувшим и сконстантовано, же был он на правду полковником гвардії и руководил полком, стационанованим в Крымі и назначеным до боку цара в часі єго побыта в Крымі

Старец по утраті мундура попал в глубокую меланхолию и не виходил с дому. Недавно в нападі шалу выскочил с окна третого

поверха и убил ся на місці. В затисненой єго руці найдено всі єго отличія.

ПОСМІЙМЕ СЯ!

У лікара: Што ты іл днеска на обід? звідуює ся лікар хлопа.

- Кусок мяса.
- Ци со смаком?
- Ні, с капуста.

В школі: Коли єст найлучша пора зривати овочи?

- Як пес увязаний.

ПРАКТИЧНИЙ ЛЕШКО.

- Мамо! мыш впала до горнца с молоком, але я уж тому зарадил.
- Што, вышмарил-єс ю?
- Ні, але-м впустил до молока ката.

КТО ХОЧЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЯ
НА СТАРОСТЬ, АБО ЗЛОЖИТИ ДІТЯМ
ПРИДАНЕ, НАЙ
заасекуреє ся
в Асек. Товаристві
Вита и Краковске
во **Львові**

В ЗИМІ ОТБУДЕ СЯ В КРЫНИЦІ СЕЛІ
курс ткацкий
Оплата за науку на курсі выносит 2 зл.
Участники курсу не достають помещеня и удержаня. Курсанты мусят приготівити льняну, або волняну пряжку. Мусят они обовязати ся перестерігати рыгор школьный.
Зголошеня приймає администрація газети Лемко в Крыниці.

В неділю, дня 26. січня 1936 р.
о год. 2. пополудни отбуде ся
в Вапенном в дому Григорія Присташа
Обще Собранє
ЧЛЕНОВ ЧИТ. ИМ. М. КАЧКОВСКОГО,
на котре выдїл запрашат всіх рускых интеллигентов и людей с сусідних сел.
Порядок собрания.
1) Открытє собрания и выбор президиі.
2) Отчитанє протокола с послідного собрания.
3) Доклад касовый и с діяльності выдїла и удїленє абсолютории уступаючому выдїлу.
4) Выбор нового выдїла.
5) Принятє новых членов.
6) Внесеня членов.

Выдїп чит. им. М. Качковского
Секретар: Предсідатель:
К. Пыж. Ю. Бодак.